

Simona Semenič
TRI IGRE ZA PUNCE
ti si čudež
ni to to
lepe vide lepo gorijo

*vsem čarovnicam, ki niso prišle niti v wikipedijo
niti v literarno zapuščino*

ti si čudež

črtomiru in vitomilu

*prazen oder
zvok rešilnega avtomobila od nekje zunaj
iiiiiu
in utihne
mine trenutek, mineta dva trenutka
dva fletna reševalca v prostor pripeljeta bolniško po-
steljo na kolesih, na postelji mlado dekle, v krvi
k bolniški postelji z druge strani odra prihitita zdrav-
nica in medicinska sestra moškega spola, potem pri-
hiti še medicinska sestra ženskega spola
reševalca in medicinsko osebje si izmenjujejo podat-
ke o stanju poškodovanke
razumemo bore malo, razen pač to, da je stanje po-
škodovanke zelo zelo slabo
bolniška postelja na poti čez oder
vrvež
stiska v luftu, to mlado dekle na nosilih bo vsak hip
umrlo*

12

13

mlado dekle
to dekle na teh reševalnih nosilih, to sem jaz
trenutno umiram, zdravniki in reševalci se sicer bo-
rijo za moje življenje, dajejo vse od sebe, vsi, mašine
laufajo, ampak vse to ne bo pomagalo, do konca te
drame bom umrla
razen če se zgodi kak čudež
medtem ko torej upamo na čudež, se bo odvila drama
ampak pogledjte ta prizor, natančno si ga pogledjte

bolniška postelja, reševalca jo potiskata naprej, hitita v želji, da bi rešila to mlado življenje, se pravi to moje življenje, ki zapušča to moje telo, ki leži tam, prihiti zdravnica, priključi se bolničar, pa bolničarka, tečejo ob postelji, govorijo o mojem tlaku, ki pada, pada, pada, nezadržno pada, o srčnem utripu, ki je komajda zaznaven, vozijo me skozi avlo do operacijske sobe, kjer bom umrla razen če se pač zgodi kak čudež

prvi reševalec
samo še čudež

drugi reševalec
tule pa res edino čudež ...

zdravnica
utihnila!

mlado dekle
ampak večer se ni tako začel, večer se je začel obetavno
po neskončno dolgi megli končno zmenek

medicinska sestra
torej, zdaj rešujemo življenje tega mladega dekleta oziroma ga poskušamo reševati, jaz sem tista na levi, do rešilnega nosila sem priletela zadnja, utrip skorajda nezaznaven, dekle že na pragu smrti, zdaj jo vozimo v operacijsko sobo, ampak slabo kaže, res slabo kaže, grozna prometna nesreča, kako sem se lahko

znašla tukaj, kaj sploh delam tukaj, to mlado dekle,
moj bog, to mlado dekle mi bo umrlo na rokah, jaz
nimam kaj počet tukaj, to je pomota, zdaj bi morala
bit v toplicah in se veselo drajsat z najlepšim tičem na
svetu, moj bog, dekle mi bo umrlo na rokah

mlado dekle
in to je bil res čudež
zmenek!

stiska v luftu
to mlado dekle bo pravkar umrlo

medicinska sestra
tega mladega dekleta nisem videla še nikoli v življenju
šele jutri bom izvedela, da sta najini poti nekako pre-
križani, ampak do jutri ...
do jutri bo dekle že mrtvo

$\frac{14}{15}$

mlado dekle
zmenek torej
imam sedemindvajset let in še nikoli nisem imela
fanta
mislim, tako, prav zaresnega fanta, ni bilo časa, niko-
li ni bilo časa za take reči
zdajle me gledate tu, kako umiram, in to je grozno
žalostno, tudi meni, ja, se oklepam tega življenja, se
oklepam, se borim, nočem umret, zdaj nočem, ampak
še včeraj zvečer je bilo drugače
včeraj zvečer se mi je zdelo, da bi bilo najboljše, da
kar umrem

sedela sem na fotelju v svoji garsonjeri, zavita v deki-
co, kadila en cigaret za drugim, pa sploh nisem kadil-
ka, nekdo je pozabil skoraj polno škatlo pri meni že
lep cajt nazaj, pila rum, to je edino, kar sem imela od
alkohola doma, rum za pecivo, ki ga nikoli ne pečem,
rum sem podedovala skupaj z garsonjero od očetove
tete, no, ja, tako je bilo včeraj, včeraj sem se utapljala
v rumu, danes pa se utapljam v krvi
kako poetično stopnjevanje, nisem zastonj doštudi-
rala s povprečjem 9,8, če nocoj ne umrem, lahko v
prostem času postanem še pesnica, vse možnosti so
odprte, če se zgodi ta čudež

stiska v letu

medicinska sestra
jutri, ko bo vse to že za mano, jutri bom izvedela,
da sva s tem mladim dekletom v resnici zelo poveza-
ni, pa zdravnica tule tudi, ta, ki se ta hip tako zelo
matra, da bi dekle preživelo
zdaj pa ni časa, ni časa

*medicinska sestra upajoč na čudež steče za bolniško
posteljo*

vdih izdih

*čez oder potujejo viseče transportne naprave, na ka-
terih so nataknjeni oskubljeni piščanci brez glav, brez
nog, brez notranjih organov, prištimani direkt za v
lonec*

ali ponev

*pod transportnimi visečimi napravami, pod obetom
kurje župe, pohanih bedrc, piščančje pečenke pa pult,
za katerim stojijo ena, dve, tri, štiri delavke
oblečene so v bele delovne obleke, lase imajo po-
krite z belo zaščitno kapico, roke v belih plastičnih
rokavicah*

*delavke jemljejo piščančja trupla s transportne na-
prave in jih mečejo v bele plastične zaboje
ko napolnijo zaboj, ga prestavijo na valjni tekoči
trak*

*zaboji se polnijo, procesija obešenih piščancev pa se
ne neha, ne neha*

*piščančja trupla so na napravo zataknjena z bedrci,
delavke v enakomernem ritmu staknejo najprej eno
bedrce z zanke, potem drugo bedrce z zanke in fijuuu
v zaboj*

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

druga delavka

ja, kaj potem, se je kaj zgodilo ali ne

tretja delavka

mislim, zgodilo, ne, mislim ...

prva delavka

ali je ali pa ni, ni tretje

kaj potem? je ali ni?

tretja delavka

mah

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrtá delavka
ni
a jebiga, veš koliko tičev je na svetu

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

prva delavka
in se smejem
se smejem tej strašno duhoviti opazki moje sodelavke
se smejem, ker se smejita tudi drugi dve
veš, koliko tičev je na svetu
se smejem, medtem ko

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

medtem ko

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

se smejemo in potem ta tretja pove, da ve
da ve, koliko tičev je na svetu
in se smejemo še bolj
in potem

četrtá delavka
sem vedela, da ne bo nič

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

tretja delavka
ja, kako si pa lahko kar vedela?

prva delavka
kako je lahko kar vedela, zmeraj ve, zmeraj je naj-
bolj pametna, tako je vedela, zdaj pa nič ne odgovori
samo smeje se

tretja delavka
ampak si slabo vedela

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

prva delavka
o, ne, spet se smejem
ne vem, a se zdaj smejem, ker mi je smešno, ali se
mogoče smejem, ker vem, da bo sledil dolg in obširen
opis posteljnih dogodivščin, v katerem bom sodelo-
vala tudi jaz, vprašala bom to pa ono, ker se spodobi,
ne pa zato, ker bi me res zanimalo, piščanci, piščanci,
piščanci in nimam kam, moram sodelovat, moram se
smejati, ko je čas za se smejat, moram pizdit, ko je čas
za pizdit
medtem ko
medtem ko razmišljam o tebi
o tebi samo razmišljam, o tebi se ne morem pogovar-
jati s svojimi sodelavkami
ne morem jim govoriti o najinih posteljnih dogodiv-
ščinah, potem ne bi bile več najine, ne morem reči

tretja delavka
na oko bi rekla meter devetdeset

druga delavka
uau

prva delavka
in ne morem rečt

tretja delavka
božanski je

prva delavka
in na noben način ne morem povedat

tretja delavka
rada bi se poročila z njim

četrt delavka
ah, daj ga srat

druga delavka
mal ti pomiga s svojo paličko, ti bi se pa kar

četrt delavka
poročila

*četrt delavka se zareži, kot bi slišala najbolj smešen
vic, odkar*

*eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj
odkar*

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

druga delavka
a veš, koliko bo še takih

četrtta delavka
sam ne ga srat

prva delavka
ne ga srat

vdih izdih

odrski delavec prinese na oder tablo, na kateri z umetelnimi črkami v roza barvi piše boutique stella, postavi jo na oder, popravi, odide in se vrne z velikim ogledalom

drugi odrski delavec prinese na oder plastičen torzo na stojalu, na katerem je ženska večerna obleka, zelena, kratka

tretji in četrti odrski delavec prav tako prineseta vsak po en torzo na stojalu, oranžna obleka, dolga in potem še pisana, rožasta, tudi dolga

odrski delavci prinašajo še in še teh lutk oblečenih v ženske obleke vseh mogočih svetlih barv in jih razporejajo po odru poleg napisa boutique stella

luč osvetli butik, sredi pisanih oblek se abrakadabra pojavi zvezdana, ob njej pa gospa v šestdesetih, ja, prav tako, abrakadabra, puf, kot bi se prežarčili, iznenada se pojavita, puf, zvezdana in gospa v šestdesetih

samo čudež

lepa gospa v šestdesetih prime v roke večerno obleko svetlo rdeče barve, tipa tkanino, jo opazuje, se smehlja

zvezdana
a ne da?

gospa v šestdesetih
ja, res, prav res

*gospa v šestdesetih si položi obleko na telo in se ogleduje v ogledalu
morda ogledalo drži v rokah odrski delavec in ga premika sem ter tja
in morda na neki točki z nasmehom pokima gospe v šestdesetih in morda se gospa v šestdesetih sramežljivo nasmehne
zvezdana jo opazuje*

zvezdana
in kljub temu se ne morete odločiti?

gospa v šestdesetih
joj, gospa zvezdana, ne vem, res ne, a ne mislite, da nisem morda ...

zvezdana
ne, niste, saj to sva razčistili že prvič, ko ste si jo pomerili, bo že nekaj časa nazaj, kajne?

gospa v šestdesetih
ja, ja

gospa v šestdesetih se še kar ogleduje v ogledalu in morda se še kar spogleduje z odrskim delavcem

zvezdana
čas pa ne teče nazaj

gospa v šestdesetih
a potem mislite, da sem zdaj morda že postala prestra-
ra ali pa da bom hitro?

*a veš, zakaj imajo ženske daljše roke kot moški?
da z njimi lahko sežejo do konca štedilnika*

zvezdana
ne, nikakor, mislim samo, da je morda čas, da si jo
privoščite

22

23

gospa v šestdesetih
da ne bom prej umrla, mislite?

*gospa v šestdesetih se zasmije, zvezdana se nemara
rahlo prisiljeno zasmije za njo, morda tako kot bi ji
smisel za humor gospe v šestdesetih ne bil blizu*

mlado dekle
morda pa tudi ne bom umrla
včeraj zvečer sem si tako močno zaželela, da bi se
nekaj zgodilo, da bi umrla, da me ne bi bilo več, ni-
koli več, tisti rum in tisti cigareti in tista žalost, kje
si, zakaj te ni, in sem si tako goreče, tako neskončno
goreče zaželela umret, o, bog, te prosim, te prosim,

naredi, da umrem, naredi, da umrem, želim umret, ne
želim več živet, nočem več tega, preveč boli, nočem
živet

tako sem moledovala boga še včeraj zvečer
in potem se je zgleda po hitrem postopku, ne da bi
kaj dosti okleval, odločil, da mi izpolni željo

zdravnica poboža mlado dekle po roki

zdravnica
vse bo v redu, zdaj si na varnem

*medicinska sestra moškega spola nekaj zamrmra,
nekaj napol, ne sliši se prav dobro, kaj reče, nekaj v
zvezi z bogom, slišimo besedo bog, morda medicinska
sestra moškega spola zamrmra nekaj kot ... če bo
bog dal ... ali pa ... zdaj ji lahko samo še bog poma-
ga ... ali nekaj podobnega, vsekakor omeni boga in
vsekakor beseda bog pride do zdravnice in zdravnica
grdo pogleda medicinsko sestro moškega spola, me-
dicinska sestra moškega spola pa se naredi, da ni nič,
in naprej opravlja svoje delo, karkoli pač že to je*

stiska v luftu

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuuu v zaboj

*mlado dekle sedi na kavču, kadi, pije rum iz flaške
in joče*

mlado dekle

o, bog, te prosim, te prosim, naredi, da umrem,
nočem več živet, nočem več, lepo te prosim, dragi
bog, če si, naredi, da umrem, nočem niti enega dneva
več tako živet, te prosim, naredi čudež, če si

po vratih potrka

*potrka samo zato, ker trkanje po vratih lepše zveni
kot predirljiv pisk domofona in v gledališču imamo
raje lepše zveneče reči*

trk po vratih torej

tok tok tok

*mlado dekle sprva ne sliši, potem trkanje postane
bolj glasno*

tok, tok, tok, bolj glasen

*mlado dekle sprva ne ve, kaj bi, očitno nikogar ne
pričakuje*

$\frac{24}{25}$

mlado dekle

gospa jolanda, a ni malo pozno?

izza vrat se zasliši moški glas

janez

jaz sem

mlado dekle nenadoma v paniki

mlado dekle

janez?

janez
ja, jaz

mlado dekle hitro vstane, si popravi obleko, obriše solze, se pogleda v ogledalu pred vrati, panika, panika

mlado dekle
kaj pa ti tu?

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrta delavka
no, povej že, nehaj nas nategovat

tretja delavka
ja, nič, bilo je ... bil je ...

četrta delavka
no?

tretja delavka
čudež

prva delavka
čudež, reče
čudež, reče, me se pa zasmejemo, kot da je povedala največjo neumnost o vesolju
čudež

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

*zvezdana in lepa gospa v šestdesetih sredi množice
lutek v ženskih oblekah
svetlo zelena, oranžna, rdeča, svetlo modra, temno
modra, rožasta, rumena, srebrna, roza, temno zele-
na, vijolična, zlata, seveda tudi zlata
še pa še naborkov
še pa še volančkov
še pa še bleščic
še pa še čipk
še pa še detajlov*

*gospa v šestdesetih še kar drži svetlo rdečo obleko
pred sabo in se še kar ogleduje v zrcalu
odrski delavec se je vmes že naveličal, je niti ne po-
gleda več, se ozira naokoli, če je kje v bližini morda
kdo, ki bi ga lahko zamenjal, da bi šel odtočit, na ci-
garet, na en štamprl ali že kam, ker ni nikjer nikogar,
požvižga in od nekje zadaj se pokaže glava drugega
odrskega delavca, glava drugega odrskega delavca
pokima v smislu, kaj bi rad, odrski delavec pokaže
na ogledalo in drugi odrski delavec nejevoljen pride,
prime ogledalo, da lahko odrski delavec odide od-
točit, na cigaret, na en štamprl ali že kam, gospa v
šestdesetih se medtem še kar ogleduje v zrcalu, kot
bi se nič od tega ne zgodilo, seveda, gospo v šestdese-
tih uoseblja gledališka profesionalka in za gledališke
profesionalce odrskih delavcev v gledališču pač ni*

zvezdana

ta barva vam res čudovito pristaja
krasni ste, preprosto krasni!

gospa v šestdesetih
a veste, ko sem jo prvič zagledala in pomerila, je
sploh nisem rabila v resnici
samo všeč mi je bila
ampak potem ...
potem je tako naneslo, da jo zdaj prav res rabim,
danes zvečer
ampak a se vam ne zdi ...

zvezdana
za kakšno priložnost pa?

gospa v šestdesetih
večerja

zvezdana
a slavnostna, bo več ljudi, ali bolj intimne narave?

gospa v šestdesetih je zdaj res nerodno

gospa v šestdesetih
zdaj mi je pa res nerodno
stojim tu s to prekrasno obleko v rokah, prekrasna
je, res, sem jo hodim gledat že mesece, pa je res nisem
rabila, ampak tako zelo mi je bila lepa, do zdaj je
niso prodali, torej morda res čaka name, kot je rekla
moja sosedka, moja sosedka je zdravnica, izobražena in
omikana ženska, menda ja ve, morda pa obleka res
čaka name, če je tako dolgo niso prodali, pa je tako
lepa, ampak meni se je zdelo res neumno kupovati
večerno obleko, če pa nikoli nikamor ne grem, kaj

naj z večerno obleko v omari, zdaj pa jo rabim, res, danes jo rabim, ker grem na večerjo, ampak kaj naj rečem zdaj gospe zvezdani, ne morem ji reči, da grem na zmenek, mislim, kaj si bo pa mislila, da sem ena taka stara krota, stara krota pa zmenek, ne, ne, saj se mi bo začela še smejat, pa ta obleka, bom zgleдалa res kot ena cenena hotnica, ampak saj ni cenena obleka, bom zgleдалa kot ena obupana stara krota, nočem zgledati kot ena obupana stara krota, nočem tako zgledati, nočem, da vsi vejo, da to sem, vseeno, človek mora imeti eno dostojanstvo in ta obleka, mislim, ne vem, no, dostojanstvo, kaj naj ji rečem, in če me potem še vpraša, s kom grem na zmenek, kaj naj odgovorim, naj rečem, da grem na zmenek z moškim, ki je več kot dvajset let mlajši od mene, o moj bog, kje si, kje si zdaj, kaj naj naredim
bolj intimne narave, mi potem vseeno izleti iz ust
bolj intimne narave

zvezdana

aha

ne želim biti preveč vsiljiva, ampak samo da vam lahko pomagam pri odločitvi
intimno kot zmenek ali ...

gospa v šestdesetih

o moj bog, kaj naj rečem, kaj naj zdaj rečem, intimno kot večerja s prijateljico?, ne morem kar reči, da grem na zmenek, stara krota in zmenek, saj bo crknila od smeha, kaj pa, če me res vpraša s kom, kaj pa če me potem zvečer kje sreča in vidi, da sem s pol

mlajšim moškim, a naj rečem, da grem s sinom, joj,
ne vem, kaj naj ji zdaj odgovorim, zmenek, zmenek,
bom rekla, zmenek
zmenek, ja

zvezdana
aha
no, za zmenek se mi zdi morda še malo premalo za-
peljiva, za zmenek bi morda lahko pomerili tole

*zvezdana pokaže na temno zeleno obleko s krilom na
preklop, okrašen z zlatimi čipkami*

gospa v šestdesetih
o moj bog, ne, ne, ne, ne gre za tak zmenek, samo
zmenek pač, samo zmenek pač, rečem, kaj naj druge-
ga rečem, v tem bi zgledala kot znucana vlačuga, bog
pomagaj, ne, ne gre za tak zmenek, mislim, ja, gre za
tak zmenek, ampak saj prav zato, ne morem zgledati
kot počestnica s pretečenim rokom, ne, kaj si bojo pa
ljudje mislili, kaj si bo mislil on, ko me bo videl, kar
pobegnili bo, takoj se bo premislil, ne
ne, ne gre za tak zmenek, za bolj, bi rekla, za bolj
sproščen zmenek gre

zvezdana
aha, ja, gospa, potem je pa tale sveže rdeča kot nalašč!

gospa v šestdesetih
a res mislite?
mislite, da ni preveč ...

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

tretja delavka
ja, čudež
in če se že moram poročiti, potem bi se poročila z
njim

druga delavka
no, saj se ti ni treba poročiti

četrta delavka
za kaj bi se pa sploh poročila?
samo še več dela si nakoplješ
z moškimi je samo delo, nobenega veselja

tretja delavka
mah ... če je ta pravi ...

$\frac{30}{31}$

druga delavka
ja, če je ta pravi, no, ampak saj tega pa ne moreš
vedet, dokler nisi poročen

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrta delavka
in ko si poročen, ni noben več ta pravi

prva delavka
in se smejem
in se smejemo

druga delavka
in ko si poročen, ni noben več ta pravi, to si pa dobro
povedala

prva delavka
in se smejem
in se smejemo

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrta delavka
poleg tega je poroka samo strošek

druga delavka
samo strošek, nič drugega, res, ko sva se midva z
mojim poročila, sva se tako zadolžila, da še tri leta
nisva šla na morje, samo strošek, res

četrta delavka
in danes se tako ali tako vsi ločijo in sploh nima
smisla
in če se ne ločijo, je pa skrajen cajt, da bi se, a ne?

a ne, reče, in dregne prvo delavko
prva delavka ne reče nič

prva delavka
ne rečem nič
tudi smejim se ne več

tretja delavka
ja, ampak njen je ...

četrta delavka
njen, moj, tvoj, vsi so isti

druga delavka
no, tako hudo pa spet ni, niso vsi isti

prva delavka
niso vsi isti

tretja delavka
ampak on ...
on ni ... on je ... on ni ... on je ...
včeraj se sploh nisva nameravala videt in potem ...

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

prva delavka
in potem je kar potrkal na vrata
vedel je, da mojega moža ni doma, prišel je in potrkal
si mislim, ne rečem, bog ne daj, ne bi mogla rečt na
glas

tretja delavka
in potem je kar potrkal na vrata

*in potem
in potem
in potem čudež
vse izgine
izginejo bedrca
zabojčki*

*delavke
izginejo naborki, volančki, bleščice
tudi umirajoče dekle izgine*

*na odru ničesar in potem
vstopi debela italijanka
zelo debela italijanka, zelo debela in vendar zapeljiva*

*prav počasi se premika do rampe, počasi, kot da par-
ter ni poln gledalcev, ki se jim mudi izvedeti, če bo
mlado dekle umrlo, kdo je ta, ki ji je včeraj zvečer
potrkal na vrata, zakaj bi se tretja delavka poročila in
kaj je s tem zmenkom, ki se obeta gospe v šestdesetih
debela italijanka se pomika proti rampi, počasi, kot
da ima ves cajt na svetu*

*ko naposled le pride do rampe
in vmes je minilo morje časa, vmes je nepreštevno
število bedrc sfrlelo v zaboj, v plastično embalažo, na
police v trgovinah, v nakupovalne košare, v hladilni-
ke, v lonce, v želodce
in še dalje*

*nepreštevno število bedrc je opravilo nepreštevno
število poti, medtem ko se je zelo debela italijanka
pomaknila do rampe, samo zato, da bi se publiki na-
smehnila in jim prav potihlo povedala en sam stavek*

*zelo debela italijanka
meglio slavo che nero*

*da bi potihlo povedala en sam stavek, ki ga večina pu-
blike tako ali tako ne razume in četudi morda razu-*

me, kaj v italijanščini pomeni meglio slavo che nero, je ta stavek tako povsem izven konteksta, da si z njim ne moreš pomagati, še posebej ne, ker nas trenutno bolj zanima, kaj se je včeraj zvečer zgodilo s tem janezom, ki je potrkal mlademu dekletu na vrata, kdo sploh je ta janez, zakaj si je dekle želelo umreti in če ji bo ljubi bog v nebesih izpolnil željo zelo debela italijanka se medtem obrne in svojo veličastno zadnjico počasi, spet, kot da ima ves cajt na svetu, odtrese proti zaodrju

in potem jovo na novo

urgenca

dva reševalca, fletna

bolniška postelja na kolesih

na njej pa ne več mlado dekle

to ne več mlado dekle, to sem jaz

v črni zakmašni obleki, ki sem jo poverbala od tete vesne, pod črnim zakmašnim plaščem, ki sem ga poverbala od prijateljice vesne, in črnih zakmašnih peko čevljih s peto, ki sem jih kupila, še preden je peko propadel, ampak se jim ne poznajo vsa ta leta, čevljem ne

in me zebe

in tukaj počakajte gospa

na hodniku na urgenci na bolniški postelji, čakam

v zakmašni obleki na dan petka, zvečer

srce je nehalo udrihat

ne duši me več

*samo še zebe
in strah me je
in potem me zebe bolj
in me je bolj strah
in bolj
in čakam, srce je nehalo udrihat, bolje sem, srce je v
redu, srce je v redu, v redu sem
zebe me
in vedno bolj me je strah
to že dolgo ne več mlado dekle na bolniški postelji
na kolesih, ki sta ga dva čedna reševalca pripeljala z
rešilcem do urgence in ki ga zdaj samo še zebe in ki
ga je zdaj samo še strah, to dekle, ki sem jaz, vstane
z bolniške postelje*

ne več mlado dekle
včeraj je bil poseben dan, dober, topel, svetel, zjutraj
sem po dolgem času vstala, vdahnila in se počutila
dobro, polno energije, zadovoljno
in sonce
ni bil dan kot vsak drug, ko se komaj vlečem od
opravka do opravka, od enega lažnega nasmeha do
drugega, od ene hudomušne domislice do druge, ves
cajt ob tem pa samo upam, da bo dan čim prej mimo
ni bil eden tistih običajnih dni
sonce je svetilo zame, vse je šlo kot po maslu, telo
me ni nenehno opozarjalo, da ne zmore, vse je šlo z
lahkoto, celo z veseljem

celo z veseljem

in bolj je dan mineval, bolj so se jasnile tudi misli
ljudem ob meni ni bilo treba spregovoriti, vedela
sem, kaj nameravajo povedati, vse jasno, vse čisto,
vse logično, vse z lahkoto

celo z veseljem

vsaka misel, vsak premik, vsak nasmeh, vsak stisk
roke je imel smisel in je bil del nečesa večjega, del
reda in kaosa, ki sta postala eno in isto, kaos v redu
in red v kaosu, ni bilo razlike, jasno, čisto, logično,
smiselno

vse odprte niti so se povezale in če se niso povezale, je
bilo to, da so odprte, ravno tako na mestu kot to, da
so povezane, red in kaos z roko v roki sta me objela
in jaz sem objela njiju, mirna

to je bilo včeraj

zaspala sem z lahkoto, vstala z lahkoto in danes zju-
traj se je začel še en dan, v katerem je bilo vse, kot
mora biti, v katerem se je po dolgem času v meni
pojaval občutek, da se življenje lahko z veseljem živi

celo z veseljem

prvi reševalec
gospa, zdaj vas bojo tukaj prevzeli, prosim, ne vstajati
s postelje

ne več mlado dekle
ja, se opravičujem

ne več mlado dekle se uleže nazaj na bolniško posteljo na kolesih

urgenca je polna bolj ali manj bolnih ljudi, govorjenje, stok, jok, strah, nelagodje, tu pa tam kak krik, vrvež

ne več mlado dekle zasliši pisk, pisk, ki ne prihaja od zunaj, pisk, ki prihaja od znotraj in ga ne sliši nihče drug kot ona, pisk od znotraj, nedoločljiv, nesmiseln, neprijeten pisk, skorajda predirljiv, čeprav od znotraj, in potem oblak prekrije vse te ljudi in ves ta vrvež, oblak, ki tudi prihaja od znotraj, je tudi nedoločljiv, nesmiseln, neprijeten, je oblak od znotraj, ki najprej posrka vse zunaj in potem posrka še znotraj ne več mlado dekle pade z bolniške postelje na kolesih

*to ne več mlado dekle, to sem torej jaz
padam počasi, medtem ko padam z bolniške postelje, se spomnim današnjega jutra, sončnega, svetlega, jutra, ki kliče po dnevu, ki kliče po življenju, življenju, ki ga lahko z veseljem živiš, celo z veseljem neskončno polje sivke*

morje

spomnim se prijateljičinega obraza nasproti mene, ki žari v popoldanskem jesenskem soncu, nasmejanega, toplega, odprtega

prijateljica

to je genialno!

platno, na katerega slikajo svoje želje, genialno!

komaj čakam!